

Edebiyat DÜNYASI

EDEBİYAT
SANAT
FİKİR
AKTUALİTE

Sayı: 22 - 15 Aralık 1949 - Her ayın 1 ve 15 inde İstanbul'da çıkar - Fiyatı: 15 Kuruş

SÖYLEY VERMEK SANATI

Son günlerde Ziya Gökalp, Namık Kemal ve Yahya Kemal için üç ayrı büyük toplantı ve tören yapıldı. Her üçünde de hatipler çoktun, sinirli, heyecanlı sesleriyle söyleyler verdiler. Söyley veren kimsenin sesini yerine göre ve belli ölçüde yükseltip alçaltması elbette faydalıdır. Ancak söyley vermenin sırf bağırıp çağırma veya bilinen şeylerin tekrarı olduğunu sanmıyoruz. Eğer söyley hiç manası olmayan bazı sözlerden ibaretse, kısa veya sürekli bir alkıştan sonra kimsenin aklında bir şey kalmaz. Üstelik aydın bir çevrede dinleyenlerin çoğması için illa ses kuvveti gerekmez. Belki manâ onları daha fazla coşturur, daha derinlere, daha köklü bir ilgiye sürükler. Şürde de böyle değil midir?

Bugün artık şiirimiz sırf şekil güzelliğinden ayrılmış, bir manâ güzelliğine geçmemiş midir? Aynı gelişmeyi siyaset alanında da görüyor muyuz? Evvelki yıldır Galiba, Va-Nâ, nun C. H. P. kongrelerini anlatan bir yazısını okumuştum: «Artık, diyordu Va-Nâ, bütün güçlerini seslerine verip haykırarak dinleyenler üzerinde pek öyle tesir yaratıyorlardı, hattâ kongrede aksine bir hava bile doğabiliyordu. Buna mukabil ağzı başlı, mâkul, mânâlı konuşmalar en büyük alkışı topluyorlardı»

Söyley vermek isteyenlerin veya söyley vereceklerin bu gerçeği hatırdan çıkarmamaları gerektiğine inanıyoruz.

Edebiyat Dünyası

YÜREK

Yumruk biçiminde bir şey
Kan kırmızı et parçası
Gümbür gümbür atar durur
Göğsümün sol tarafında

Hayat aşk iylik cesaret
Ne varsa bu yürekte
Bu yürek durmuyagörün
Kodunsa bul dünyaları

Yüreğim benim bir tanem
Velinimetim efendim
Durma çarp vur ses ver aman
Aşık kulağım sendedir

Cahit Sitka TARANCI

Güz Sarhoşluğu

Eski bir şarap gibi burdu dudakları
Testilerle boşalan yaşamak sevincini güzde;
Uğulda, uğulda, uğulda sonbahar rüzgârı!
Bir dal kırabilir misin bakalım gönümüzde.

Ahmet Muhip DIRANAS

Yahya Kemal yahut 65 inci Bahar

Sobahattin HÜSNÜ

2 Aralık günü büyük bir gündü. O gün İstanbulda üç saat ara ile iki büyük tören yapıldı. İlki Vatan şairi Namık Kemal'in 61 inci ölüm yıldönümü dolayısıyla üni versite Talebe Birliğinin Emînonü Halkevinde tertipleği törendi. Bu tören üzerinde fazla durmayacağım. Çünkü her sene yapılan anma törenlerinden pek farklı değildi. Gençler fazla olarak sadece bağimsız Üniversitede Namık Kemal'in bir büstünün bulunması dileğinde bulundular.

Fakat ikincisi, Yahya Kemal'in 65 inci doğum yıldönümü dolayısıyla yapılan törene fevkalade idi. Yahya Kemal'in sanatı bu törene lâyık mıydı, değil miydi, burada bu denklemin tartışmasına girmek bana düşmez, esasen sonsayfamızda bu konuda bir de anket hazırlanmış buluyoruz, ilgil-

nen okuyucularımız çeşitli fikirlerin çarpışmasını bu anketle daha somut (müshahhas), daha ayrıntılı (tafsillâtli) olarak bulabilirler. Ben doğrudan doğruya olayın kendisine ol-ağan üstü önem vermekteyim. Tören dolayısıyla, hem de hafta arası bir iş günü olmasına rağmen, binleri aşan bir halk kitlesi Üniversite konferans salonunu hınca hünç doldürmüştü. Aynı tören radyo ile de yayınlanmış, ve Türkiye'nin diğer illeriyle birlikte eminin milyona yakın bir dinleyici kitlesi bulunmuştu. Ve bu tören üzerine ve Yahya Kemal için yazılan yazılar, bir kaç günlüğüne bile olsa, gazetelerde halkın ağız doyuksadığı, hıktıp usandığı siyaset yazılarının yerlerini adabidiler.

Bu büyük ilgi bir bakıma sanatın bir zaferi değil midir? Türkiye'de bu güne kadar hiç bir şaire, hiç bir san'at adamına nasip olmayan şey Yahya Kemal'e olmuştur. Fikret gibi, Haşim gibi daha bir çok sanatçılara sağlıklarında böyle bir jübile göremeden öldüler. Yahya Kemal'in 65 inci doğum yıldönümü dolayısıyla yapılan tören bu bakımdan sanat hayatımızda çok büyük bir devrenin başlangıcı sayılabilir, yahut bunun böyle olması temenni edilir. Sanat sevgisi bu yoldan yayılır. Bu hareket, bu kalabalık kitle, büyük bir halk çoğunluğunda kapalı da olsa, aç da olsa, hatâ anlamadan da olsa (Çünkü eminin Yahya Kemal jübilesine gelenlerin çoğu Yahya Kemal'i belki de hiç anlamadan geldiler) bir sanat sevgisinin bulunduğunu bize anlatmıştır.

Bu sevginin, bu ilginin sürelili olmasını, köklü olmasını gönül ne çok isterdi!

-- Ziya Gökalp'i anma törenine dair --

Muallimler Birliğinin Üniversite Konferans salonunda tertipleği münakaşalı toplantıda bahsetmek istiyorum. Tartışma konusu Ziya Gökalp'in ayrı iki şey halinde ortaya atıldığı kültür ve Medeniyet anımları idi. Bir ikilisatçı yazarın, Nizamettin Ali Sav'ın Cumhuriyette (1) tenkit ettiği bu mesele üzerinde gerek davetiller, gerekse toplantıya katılanlar konuşacaklardı. Mesele hakkında bir mukaddeme yapması ve tartışmayı idare etmesi Peyami Safa'dan istenmişti. Ayrıca Sekip Tunç, Z. F. Fındıklı, H. Z. Ülken gibi kürsü sahibi kişiler ve Gökalp'in damadı, Kâzım Nâmi Duru, Emin Ali Cavlı gibi zatların konuşması da sağlanmıştı. Fakat asıl tartışmaya sebep olan yazının sahibi, Dr. Nizamettin Ali Sav gelmişti. Konuşma bu kişiler arasında ve dışarıdan katılan bir kaç şahsın da iştirakiyle yapıldı. Toplantıya açan Peyami Safa, Dr. Nizamettin Ali Sav'ın yazısını ele alarak burada tartışmayı muclp gördüğü iki noktayı cevaplandırdı. Öndan sonra söz alanların da genel olarak Nizamettin Ali'ye cattaıkları, onu bilgisizlikle suçlandıkları görüldü. Fakat kendisini toplantıda hazır bulunmadığı halde makalenin tam metninin okunmasına lüzum görülmüdi. Oysaki yazının ahnankel cümle, fikirten olarak anlatılmaktan çok uzaktır. İtiraz edilen düşüncelerden biri şudur:

«Bergson ve Dürkhaym bizzat sistem sahipleri değillerdir Bergson, felsefe kitaplarında orijinal felsefesinden bahsolenun filozoflar arasında görür-rhez; Dürkhaym bir sosyoloji sistemi tesis edeyim derken genç yaşında öreke eserini yarda bırakmıştır. Tatlı dile yazmasını bilen bu iki frank düşüncesinin mezeederék, hamul sistem halitain ekarılabilirler? Onun için Ziya Gökalp'te elektik bilgi çoktur. Sistem hayır.»

İkincisi :

«Gözlemlizin önünde bugün Batı medeniyeti ve kültürü küli olarak ayrılmektedir. Birini bes yıl önce başlıyan bu kayıtsız carizis çereyan ilerliyor. Sanıyoruz ki, Gökalp, bu hal görseydi, ona karşı duracaktı.»

Ziya Gökalp Kültür ve Medeniyet kavramlarını birbirinden ayırdığına göre, bu sonucun mântikî olması icabettigii halde, mesele başka türlü anlaşılmalı. Evvelâ Bergson, bilhassa Dürkhaym övüldü. Sonra Ziya Gökalp'in ileri görüşü olduğu anlatıldı. Ve hattâ 16 sayfalık bir programla C. H. P. en esaslarını ilk olarak onun kurduğu söylenildi. (Z. F. Fındıklı tarafından) Ve bir iki kişi müstesna, Batı medeniyetinin alınması fakat kültürün alınmaması üzerinde ayak diretdi. Bunu iddia edenler Kültürün milli olduğunu savunuyor ve Ziya Gökalp'i haklı buluyorlardı.

Genç bir aydın, Selâhattin Hakkı bir ara söz alarak şunları söyledi:

«Ben dedi, buraya ne Gökalp'la akraba olduğum için - damadına telim - ne de kitabımın reklamını yapmak için - Kâzım Nâmi Duru'ya tariz - gelmedim. . . . Kültür ve medeniyet birbirinden ayrılmaz. Mademki yüzyıldanberi Batıyı belememeye çalışıyoruz, o halde tek tarafı olarak yazılan medeniyeti alalım, diyemeyiz. Birini aldık mı öteki de gelecek. Biz istemesek bile kendini zoda kabul ettirecektir. Eğer ki medeniyet tek başına alınırsa, bütün Peyami Safa Bey bu masada değil, fakat bir rahle üzerinde başkası kurup oturması mecbur olacaktır.»

Bu heyecanlı konuşmaya pek çok kişi karşılık vermek için söz aldı ama hiç biri kınâ edici bir cevap veremedi. Garptik ki Teknik Üniversite de asistan olduğunu söylüyor bir zat. Japonları örnek göstermek zafletinde bulundu. Ona göre Japonlar Batı medeniyetini almışlar ama kendi milli kültürlerini de korumuşlar. Buna; oturduğu yerden:

«Sona ne oldu?» diye soran Selâhattin Hakkı'ya asistan: «Sonundan bize ne?» gibi gülünc bir cevap vermek zorunda kaldı.

Hilmi Ziya Ülken'in sosyolojik açıklaması ilgil ile takip edildi. Profesör tartışmanın en esaslı konuşmasını yaparak şu neticeyi belirtti:

«Kültür, bir cemiyette yaratılmış kıymetlerin heyetimecmasıdır. Medeniyet, bunların esya halindeki tezahürüdür. Mesele kârta almakta değil, kültür yaratmanın ustalığını öğrenmektir.» İnsanlık tarih boyunca bu da-İmla söyle olmuştur. Yunanlılar Romalılara, Romalılar İtalyanlara, İtalyanlar Fransızlara, Belçika, Hollandalılara, Fransızlar, Almanlara, Belçika ve Hollandalılara İngilizlere, onlar da Amerikalılara hocalık etmişlerdir. Garp kültürü ve medeniyeti seviyesinde aydınlanmak istiyen cemiyetler, bu tarih tecrübeleri yekönundan faydalanmak zorundadırlar. Bu gün her aydın kişi-Özellikle butecrübelerinegenel sonuçları bir kere daha tekrarlarını. Lévy-Bruhl 30 sene önce İstanbul'a geldiğinde bir sofor tipinden bahsetmişti. Bugün bir Zenel sofor de otomobil yürütebilir. Ama esas olan onun fizik esaslarına nüfuz edilebilir. Otomobil teknik bir netice bir medeniyet eseridir. Onu meydana getiren fizik esaslılara kültür taraftır. Bir medeniyet kalıbı için kültür aktarma suretiyle alınamaz. Kültür yaratılan bir şeydir. Onu yaratmasını öğrenmek lâzımdır.»

Fikrî hayatımızda bir hareket yaratması beklenen «Kültür ve Medeniyet» meselesi daha pek çok tartışmalara konu olacak kadar bereketli bir kaynaktır. Bütün aydınlarımız bu konu üzerinde düşünmeye davet ederiz. Burada sadece bir tartışmayı bildirmekle yetindik. Görüşümüzü bir başka yazıda açıklıyacağız.

(1) 11 Kasım 1949

FAHİR ONGER

Celal Sılay

Şiir bir kelime sanatı ise Yahya Kemal bir kelime şairidir. Kelimeler bir millet binasının mana çatısını yapan malzemelere Yahya Kemal'in kullandığı bu malzemeler eskidir.

Şiir, sadece şiir için değilse; şairin dünyasına bir meseleyle temas eden bir ifade sanatı ise Yahya Kemal'in ifadesi de eskidir. Halbuki sanatın bütün sanat tarihinde gördüğümüz örnekleri gösterir ki kıymet dilde eskise bile manada eskimez.

Dilde ve manada eski olan her şeyde eskidir, yabut hiç bir şey değildir.

Sinan Korle

Sanatkarı yalnız bir güzeli, bir ögüncü ve bir süsleyici olarak kabul edenler için Yahya Kemal muhalakak ki yaman bir üstad, eşsiz bir sanatçardır.

Yuvuz Sultan Selim'in zâleleri, gürül gürül akan altın musluklu çesmeler, koydu yıkanan Leylâ'lar, bunlar cidden güzel şeyler, güzel ama madıyanın öte tarafı. Onları sanat dışı bir edeceğiz? Köprüaltını, şis dalaklı Memişleri, Kezibanları, Fatmaları ne yapıyor? Onları da çiraklar, kalfalar düşünün...

Fahir Öncer

Esas olan kıyılar değil, fakat kıyılardır. Yahya Kemal'in hangi fikir akımına bağlı olduğunu düşünelim. Bu konuda geçen sene tarikatları ile küçük bir tartışmanın olduğu için tekrar meseleyi genişletmek istemiyorum. Sadece şu kadarını söyleyeyim: Yahya Kemal'in sanatı, geleneğe bağlı, Doğu-İslam kültürüne dayanan bir sanattır. Onun bütün kaderci unsurlarını kendinde toplamış gibidir. Toplumun zaruretlerinden çok ferdin mucizesine inanmıştır. Şiirleri toplu olarak bir kitap halinde yayınladığı vakit, sanatının bu vasıfları daha iyi belirtecektir.

Cavit Yamaç

Yirminci asır, insanlığın kendini idrakidir. Bu idrakin dışında kalıp manzumeler yazan kimseler, alkөлmeze sikiç bir hüatru gibidirler. Bütünü titizliği kullananlar hâlâ hayalde kalan manzumeciler bu kubbece bakılacak seslerden değildir. Benim bu şifit adamlar arasına ilk koyacağım isim: Yahya Kemal'dir.

S. Hakki Esatoğlu

Yahya Kemal'i sevdiğim, beğendiğim zamanlar oldu. Fakat son yıllar içinde yeni yayınladığı şiirlerde onu anıldığı navesi-

yükseltecek hiç bir fevkalâdelik bulamıyordum. Altmış beşinci doğum yıldönümünü dolayısıyla yapılan törene gittiğim vakit konuşan hatipler ve dinlediğim şifirleri beni tamamen hayal sukutuna uğrattı. Demek eski şiirleri de ancak gençlik devrimizde bizi şifirleyebilmiş. Neticede şu kanaate vardım: Politikada olduğu gibi sanat hayatımızda da değerlerimizin yeni baştan elemlesine, realite hükümlerimizin tarafsız ve gerçek bilgiler yönünden (İsmail Habip, Nihat Sani hariç) objektif olarak tesbit edilmesine şiddetle ihtiyacımız var.

Hüsamettin Bozok

Yahya Kemal, Seyh Galip'ten bu yana, Türk şiirinin belli başlı zirvelerinden biridir. Yüz elli yıldanberi edebiyatımız, gittikçe çöküntüye giden bir hayat düzeni içinde, kendi devrini aşacak pek az kimsenin görmüştür. Bağlı bulunduğu sanat dünyasının Kemal noktasına ulaşan Yahya Kemal, elindeki malzemeyi titizlikle kullanan ve bayağılığa düşmekten pek çekinen bir sanatkar özü taşıyor. En güzel Türk dilini, bazan eski bazan yeni kalıplar içinde sağlam bir mısra yapısında başarıyla

YAHYA KEMAL'İN SANATI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ ?

kullanmıştır. Yeni bir ahenk peşinde koştuğuna, şiirimize yeni bir ses getirmenin sanclarını çektiğine şüphe yoktur.

Bunlar kaçınılmaz şeyler değildir. Yahya Kemal, gerek kendisinin, gerek hayranlarının değer ölçülerine göre, şüphe yok ki, pek büyüktür. Fakat, yüzyıllık

hale çevrili değil, maziye dönük bir şairdir. Eserlerinde gelecek nesiller elinden tutup tarih boyunca kosturacak bir ehvası bulmak güçtür. Pasif bir mazi yaranlığı ile beslenen Yahya Kemal, daha şimdiden, mevcudolanla yetiniyecek olanlara hiçbir şey vaat etmiyor. Sanatkar bir yarı ilah yapan, çevresine aşladığı yaşama zevkidi. Sanatkar kitleleri tarih tekâmül akışı içinde ve insanlık ölçüsünde kamudatabildikçe büyük kalır. Medeniyet tarihi, onun, ileriki nesillere birer enerji kaynağı olacak duslarını bir kabarması olmasını her zaman için beklemiştir. Homeros'un, Dante'nin, Shakespeare'nin, Michel Angelo'nun Beethoven'un, Tolstoy'u ve Romain Rolland'ın büyüklüklerinde bir ses yoktur. Lakin Yahya Kemal'in eseri, daha çağdaşları sağken, güzel fakat taşlaşmış bir heykel gibi karşımızda duruyor. Bugün olduğu gibi yarında, gerek Türk milleti, gerek insanlık topluluğu içinde gelecek nesiller, onda bir hamle kalmağı bulmakta güçlük çekeceklerdir.

Turhan Gürkan

Süs köpekleri, süs bitkileri olduğu gibi süs sanatkarları da vardır ve Yahya Kemal bunlardır.

EDEBİYAT ★ SANAT

FIKIR ★ AKTUALİTE

Yeni Bir Heykeltraşlığa Doğru

Londra Hanover galerisinde, bir kaç ay önce, tamamen yeni bir heykel anlayışına dayanan bir sergi açıldı. Sergiyi açan 36 yaşlarında Reg Butler adında bir mimardır. Reg Butler II inci Dünya savaşıdan önce hem mimarlık yapıyor ve hem de Mimar Okulunda öğretmenlik ediyordu. Fakat savaş sırasında bir kasabada demirciliğe başladığını görüyoruz. Her halde yeni eserlerindeki garip tekninin son mesleği ile ilgili olsa gerek.

Reg Butler çocukluğunda heykel yapmağa heves etmişti. Sonraları Henry Moore'un atesli bir öğrencisi oldu. Hatta iki yıl önce Henry Moore Battersea Park'taki heykelleri yaparken ona yardımcı da etti. Fakat Henry Moore'un eserleri hareketlidir, abideye benzer. En sevdiği karakteristik poz da vücutlara hafif bir eğilim vermektedir.

Butler ise ölü ağırlığı sebebiyle taşın pek hoşlanmaz. Tam tersine herşeyden çok atılmalı, gerinlik ve hareket ifade etmeği sever. Hatta heykelleri için süç boyutlu bir çizgis bile denilebilir.

Butlerin bütün eserlerinde bu kim yuvanlık veya oval bir biçime noktası vardır. Geri kalan kısım ise kırılıp bir denge içinde birleştirildi incedir demir çubuklardan ibarettir. Tabii bu sebeple eser bir kil modele hiç bir benzerlik göstermez. Sergide gerçek bir vücut şeklinde ancak bir heykel vardır, diğerlerinde hatlara istediği kıvrımları vermiştir. Fakat bütün bu kıvrımlar derhal kalamızda bir insanın ruhi duruma ve davranışını canlandırır. Bunu heykeldeki çeşitli hareketlerin bağlığıyla yapar, yolsa heykeller bastı bir temsil olmakton çok uzaktır. Heykellerdeki hareket ifadeleri bir mânaya, bir gayeye doğru yönelmiştir.

Butlerin şekillerinde doğrudan doğruya insanı hatırlatan kısımlar Moore'un oymalarındankinden de azdır. Fakat Butler yeni bir teknik görüşle heykel yapmağa başladığı zaman, tahta ve taş, insan duygularını çok hapsetmekle suçlandırmıştı. Eserleri, gerçi, demir çubukların inceliği, adalelerini köseliği sebebiyle bazan böceklerle benzerler. Butler bunu henüz daha gelişme çağında olmasınan vermeyi söylemektedir.

Butler koyu bir hümanisttir; çizgilerini hep hayattan alır. Kendisi realizmi uzun zamandanberi gerçekten yaşayan hiç bir şey yaratmamış olmakla suçlandırmaktadır. Bütünü amacı insan şeklini yeni bir sembolizmle ifade edebilmek ve işle bir yaratma atesi içinde yeni bir ifade tarzı arayışındadır.

İngilizceden Dillime Çeviren : Gülten Özok

Suratı kırık çocuklar

(Baş tarafı 3 üncü sayfada) paket tütünü ve işlemeli mendilini feda etmişken, sanki kabahat işlemişcesine harekete maruz kalıyordu. Rakokocasının başı kuyruğunda yarıldığı zaman da böyle tedavi etmişlerdi .

Ana, nihayet hincini ve içinin zehirini bu kötü kelimelerle bindirerek boşaltmıştı.Son numara olarak, çamaşır ipinin desteği olan sırıgi çekti ve uzaklaştı. Oyun bitmişti. Çocuklar, bu beklenmedik eğlencenden memnun, fakat evde kendilerini karşılayacak cezadan müteessir, teker teker yok oluverdiler.

Halime hatun, iki paket öküzü başı çividiyle parlatıldığı gömleklerine baktı. Toprakla kucaklaşmışlardı. İğildi, genç kızlığı beraber geçirdiği, beraber kaybettiği hayat arkadaşının yorgan yüzünü aldı. Buruşmuş elleriyle çamurlanan kimsinileri silmeğe çalıştı.

Onun, sessizce çamaşırlarını topladığını seyredenler oldu, fakat kimsinileri buğulayan yaşları görmediler.

birisidir. Onun en büyük hatası, kuş beyinli Diyan Edebiyatı sınıfatasını yeni bir ruh ve ifade vermek kaygusuyla hortlatması olmaktadır.

Altmış beşinci anma yılındaki kaynaşma, sanat adamının harcanmışlığıyla memlekette, sadece bir başarıdır ve Yahya Kemal bu düniyun yerinin kiracı haline bulduğuna için bir kıymet hâlini almıştır. Yoksa sairliği bu kıymetin de altında kalır.

Sabahattin Hüsnü

Yahya Kemal illas etmiş bir şiir anlayışının son ve büyük bir temsilcisidir. Bugün yaşlı amcalar, dedeler ve henüz onların etkilerinden kurtulmayan bazı gençler Yahya Kemale çıkıncısına hayrandırlar. Fakat daha genç neslin, gelecek nesillerin Yahya Kemal'i anlayıp ta seveceklerini hiç sanmam. Yahya Kemal'in şiirimize bazı yenilikler getirdiği doğrudur. Fakat buna rağmen Yahya Kemal tamamen eski ve Doğunun statik görüşüne bağlı kalmıştır. Bugün için bunu bir kusur sayarsak eğer, bu kusurun başlıca sebeplerini şairin yaşında yetiştigi zaman ve muhitte arama-yız gerekir.

Vildan Murat

Yaşı otuzdan yukarı olanların, başka bir deyişle, eski zevkin etkisinden kendini kurtarışmayanların adeta Tanrılaştırıldıkları Yahya Kemal Beyatlı (65) yaşını doldurduğu için törenler yapıldı. Gazetelerin ve radyo yayınlarının yanında yaşlı şairin eserlerini söyle gözen çevircilerde, ilk gözümüne edudaklardaki tuzun lezzetinden söz açan «Vuslatı İhtis»,Boynunda onun kolları, koununda o vaysıydıyan misrağında ahiyarak aşk aristokrasisini savunan, aruz ölçüsüne, kurnazca deölümü, diğer bütün manzumelerde boşuna millletimizi, halkımızı aradı. Bu büyü şair, Atatürk için, istiklal şehitleri için de muhalakak bir şeyler yazmış olacaktır. Ama hiç bilamadık.

Tarih karşısındaki hayranlığını unutacak kadar kalpsiz değiliz. Gençlere didaktik anlayışla elbette bir şeyler verdi. Ama tabii değil, hayatın kendisi değil. Ne yalan söyleyelim Sayın Şairin misralarını okurken bir zevk duyuyorumuz. Çünkü içinde bizim genç nesil, yokluk, pahalılık neslinin çektiği, ıstırapları ve hayalleri yok. Biz, Türkiyeyi kayırmayız, Türk millietine dest elini uzatan, suni ahenk yerine, iç ahengiyyle üperen mısra bütünüdür arıyoruz.

HEMSİRELER
A.J. CRONIN

İKBAL KİTABEVİ

Maxim La Roux'un
Satranç Nasıl Oynanır
İKBAL Kitabevi Fiyatı : 60 Kuruş

RESİMLİ
Fransızca-Türkçe Metot Berliğ
İKBAL Kitabevi Fiyatı : 1 Lira

Sahibi ve Yazı İşlerini
Fiklen İdare eden:
Mehmet AKUZUN
Sekreter :
Sabahattin Hüsnü
Not: Her türlü müracaat
Sekreter adına yapılmalıdır.
Abone: Yılığ: 250
Altı aylığı 150 Kuruş
Adres:
P. K. 445 - İstanbul
Dizildiği ve basıldığı yer:
ÜLKÜ Basımevi

OKUYUCULARIMIZA
Dergimiz İstanbul'da İKBAL
KİTABEVİ ile anlaşmıştır. Aşa
ğıdaki kuponu keserek İKbal
Kitabevine gönderdiğiniz tak
dirde İKbal size kendi yayın
larında % 25 indirim yapacak
tır. Bu haberi dostlarınıza da
duyurmanız rica ederiz.

Edebiyat Dünyası
İKbal Kitabevi
Kupon No. 1